

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Qvæstio II. De maleficio somnifico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

didicisse gloriantur, vt certos characteres & nomina in angulis cubiculorum describant. Neque has Græci ignorarunt. Nam Duris *libra 2. rerum Libyæ*. testatur Lamiarum nomen deductum, à quadam fæmina, cui nomen Lamia, quæ zelotypia furès, quod maritus in mala deditus adultera foret, prolem etiam adulterinam sustulisset, & magna prosequeretur cura, hunc infantulum ipsa necauit, & quotquot alios deinceps adipisci potuit. Videntur solitæ Lamia veteres infantulis mammas ostentare, quasi eos lactaturæ, & sic fletum compescere. nam hoc est, quo S.S. alludit dicens *Nudauerunt Lamiamammas suas.* & quod Serenus dixit, *virosa vbera lactantibus inserere,* & quod Ouidius aggredi infantulos *nutricis egentes.* Sic ergo solitæ simulare alimoniam, & interea vere miseros infantulos exsugere. Hodie non tam simulant se nutricis, quam ferarum specie inuadunt incustoditos, & dormientium cum sanguine vitam exsugunt, vel tabifico veneno interimunt. Altera restat diuisio, à fine petita. Secundum quam omne maleficium, vel est *somnificum*, vel *amatoriū*, vel *hostile.*

QVÆSTIO II.

De maleficio *somnifico.*

Sic voco quando aliquem potione, malo carmine, & certis ritibus soporant, vt interea ei venenum infundant, vel infantulos rapiant, aut necent, vel furto quid subtrahant, vel stupro adulteriove contaminent, faciunt hoc interdum magi, & fieri potest naturalibus venenis soporiferis, recentia exempla congerunt Pet. Binsfeld. & Nicolaus Remigius, & patet exemplo

- A quo narratur in vita D. Bernardi g, nam, ibi tot annis adiacentem maritū incubus vxoris fefellit, quodeo dormiente factū oportuit. Pleraque magi secreta sparsim Virgil. attigit, in his & istud *Aeneid. 6.* de Cerbero & Cumea: *Cui vates horrere videns iam colla colubru,*
Melle sopor atam, & medicatis frugibus ossam
Obicit: ille fame rabida tria guttura pandens
Corripit obiectam, atq; immania terga resoluit.
Eufus humi totoq; ingens extenditur antro.
Occupat Aeneas aditum custode sepulto.
Sic & Ouid. 7. *Metamorph.* de Medæa? *Peruigilem super est herbus sopire draconem,*
C *Qui cristalinguisq; tribus præsignis, & vncu*
Dentibus horrendus, custos erat arboris aureæ:
Hunc postquam sparsit Lethæi gramine succi,
Verbaq; ter dixit placidos facientia somnos:
Somnus in ignotos oculos vbi venit, & auro:
D *Heros Aesonijs petitur,*
Sed Maro tantum meminit physici effectus, Ouidius etiam magici per carmina, quare sic intelligenda eiusdem Medæa in *Epist.*
Elammea subduxit medicato lumina somno:
Et tibi, qua raperes vellers, tuta dedit.
E & apud Senecam:
Tu quoque relictus peruigil tolchis ades
Sopite primum cantibus serpens meus.
Apollonius etiam *lib. 4.* Argonaut. tradit incantamentis Soporatum: idque

magno

Threo. 4.
Hai. 34.

Binsfeld
de cofid.
malef.
6. cluf.
Remigius.
4. vita D.
Bern. li. 2.
cap. 6.

* not.
cora
pro
na
hor.
* hoc
tior
profu

magno molimine effectum, multis ver-
sibus. Valerius Flaccus l. 8. Argon. offen-
dit.

*Iamq; manus Colchis crinemq;
intunderat astris*

*Carmina Barbarico fundens pede,
teque ciebat;*

*Somme pater, somme Omnipotens,
te Colchis ab omni*

*Orbe voco, inque vnum iubeo nunc
ire draconem.*

*Que frata sepe tuo domui, que
nubila & cornu,*

*Fulminaq; & toto quicquid mi-
cat at here: sed nunc,*

*Nunc ager maior ades, fratrique
simillime letho.*

*Te quoque Phryxæ pecudis fidis
sime custos*

*Tempus ab hac oculos tandem de-
flectere cura,*

*Quem metuis me stante dolum?
seruabo parumper*

*Ipsa nemus: longum interea tu po-
ne laborem.*

*Ille haud Aeolio discedere fessus
ab auro*

*Nec dare permissa, quamuis inbet
ora quieti*

*Sustinet, ac primi percussus nube
soporis*

*Horrui, & dulces excessit ab ar-
bore somnos.*

*Contra Tartareis Colchis spuma-
re venenis,*

*Cunctaq; Lethæi quassare silentia
rami*

*Perstat, & aduerso lactantia la-
mina cantu*

*Obruit, atque omnem linguaque
manuque fatigat*

*Vim Stygiam, ardentis donec so-
por occupat iras.*

*Iamq; alta cecidere iube, mutatq;
coactum*

*Iam caput, atq; ingens extra sua
velleræ cervix, &c.*

Apuleius ille Madaurensis Platoni-
cus, Magicarum (teste D. Augustino)
artium peritissimus, non abs re vel fin-
xit, vel narrauit, de Thessalis; solitos
Larissæos cadaueribus custodes adde-
re grandi pecunia stipendiatos; quibus
perpetem noctem eximie vigilandum erat,
exertis & in communi oculis semper in cada-
uer intentis, nec acies vsquam deuertenda,
imo ne obliquanda quidem. Quippe cum ter-
rissima vespelles in quoduis animal ore
conuerso, latent obrepant; vt ipsos etiam
oculos Solis & iustitia facile frustrerentur.

Nam & aues & vsu sum, canes, & mures, imo
vero etiam muscas induunt. Tunc diris can-
taminibus somno custodes obruunt.] Erat
Larissæ mortuus primatis ciuitatis fili-
us, mille nummis custoditurum se ca-
daver vna nocte paciscitur Telephron;
ratus se hominem ferreum, & infom-
nem, certe perspicaciorum ipso Lyn-
ceo vel Argo, & oculum totum. Quid
plura? cubiculo inclusus, desolatus ad
cadaueris solatium, perfrictis oculis &
obarmatis ad vigilias, animum suum
permulcebat cantationibus. Cum ecce
crepusculum (inquit ipse) & nox prouecta,
& nox altior, & demde concubia altiora,
& iam nox intempesta, mihi que oppido for-
mido cumulatior quidem: cum repente in-
trorrepens mustela contra me consistit, obru-
tumque acerimum, in me destituit: vt tan-
tillulum animalis præmnia sui fiducia mihi
turbauerit animum. Denique sic ad illam;
quin abis, inquam, impurata bestia, teq; ad
tui simile musculos recondis, antequam no-
stri vim presentariam experiaris? quin abis?
Terga vortit, & cubiculo protinus extermi-

natur. Nec mora, cum me somnus, in imum barathrum repente demergit; ut ne Deus quidem ipse Delphicus facile discerneret, duobus nobis iacentibus, quibus esset in agis mortuus. Sic inanimis & indigens alio custode ibi non eram.] Hæc ille de se ignarus interea naribus & auribus demorsis, vicariam subijt lanienam. Idem alius ille Telephron mortuus, à Zachà Necromante ab inferis reducto spiritu, sic narrat, Nam cum corporis mei custos hic sagacissimus exercitum mihi teneret vigiliam, cantrices annu exuuij meis imminentes, atque ob id reformatæ frustra sapius, cum in dustriam eius fallere nequiuissent: postremo intellecti somni nebula, eoque in profundam quietem sepulto, me nomine ciere non prius deserunt, quam dum hebetes artus & membra frigidæ pigris conatibus ad artus Magicam intantur obsequia.

Hic ut pote vnus quidem, sed tantum sopore mortuus, quod eodem mecum vocabulo nuncupem, ad suum nomen ignarus exsurgit. & in exanimis vmbra modum vltro-nus gradiens, quanquam foribus cubiculi diligenter oclusis, per quoddam foramen, præscitis naso prius ac max auribus, vicariam pro me lanienam suscitauit.] Subdit experimentum, & veræ debilitationis indicia certissima. Quibus in verbis vides cadauerum mutilatrices excetras, vides animum in mustelæ effigie soporantem, vides & nebulam somni, sed non addit quo iniecta modo. Vt plurimum solent sagæ ad hoc certis luminibus vti, quorum fumum ab Apuleio arbitror nebulam soni vocari. interdum accendunt pedes, aut manus mortuorum inunctas prius oleo quodam à dæmone accepto, vel ad singulos digitos candelulis affixis; interdum facibus excantatis, de certi generis lychno, & nota illis pinguedine, & vtuntur vel accensis sibi prælucentes, vel eas domi certo

A loco defigentes accensas, & sopor durat, quam diu lumen illud ferale. Nonnunquam iam partes aliquas cadueris certis locis suspendunt: nonnunquam alia adhibent æque omnia scelestæ; quæ tamen ex pacto tantum efficacitatem sortiuntur.

Maleficij huius per solam appensionem membrorum exemplum narrat Cæsius Cisterciensis lib. 6. miraculorum, cap. 10. hunc in modum: Homo quidam simplex Engilbertus nomine, de provincia Fulperinatæ, ante paucos annos defunctus est.

Iste cum esset cæcus natus, propter varia dona, quibus hominem eius interiorellum illuminauerat gratia diuina, in diuersis provincijs noscebatur, & à multis magnisque personis sexus vtriusque venerabatur. In cappâ simplici & tunica lanæ nudisque pedibus tam æstate, quam hyeme incedebat, & puero se regente sic limina Sanctorum situ remota sæpius visitauit, carnibus nunquam vesceretur, non lectisterijs, sed modico tantum straminis vel feni noctibus utebatur. Ego multas abona de eo vidi, & ipse multos tam verbo quam exemplo edificauit.

Hic tempore adolescentiæ, cum nocte quadam in domo matertera sua matrona diuitis, inter alios eius seruos se cubitum locasset, in ipso conuincio duo fures parietem suffodientes ingressi sunt, qui igne disco aperto, lumine inenso, cistis apertis, intrepide colloquebantur.

Quos ut prædictus Engilbertus audiuit, & fures eos esse non dubitauit, cum seruos ex vitroque latere dormientes excitare non posset, subfelleo cultello suo perforato collo iniecit, & clauam manum armauit: & quia illos quasi cæcus videre non potuit, duce auditu ad illos tendens, & clauam vtraque manu vibrans, ex omni parte quicquid tangere potuit, quasi furiosus ferrens, de domo illos eiecit. Quos vsque ad

for-men

foramen securus dum aditum scabala obstrueret, & illi stantes extra domum neminem præter ipsum solum vigilare sensissent: de tali expulsionē confusi, habito consilio denūo, nisi sunt intrare. Quod ut ille ex motu scabala sensit, vnam partem scabala arca magna, in qua continebantur grana & erat foramini continua, supposita, alteramque utraque manu seruauit. Illos intrantes vsque ad vmbilicum, Engilbertus dorsa eorum, quia proni iacebant, per scabalam fortiter presit, & in tantum depressit, vt non solum eis progressum, imo etiam regressum prorsus adimeret. Qui quasi sub torculari positi, dum mane capi timerent, veniam postulauerunt, datis vero terribilibus iuramentis, quod nunquam personam eius laderent, vel domum illam intrarent, dimissi sunt.

Mane cum prodente Engilberto, à vicinis nulla arte dormientes possent excitari, & quaererentur circa domum maleficia, quorum virtute hac mouerant fieri, supra foramen de tecto pendentem, quasi spinam humanam cadaueris repperunt, qua amota mox omnes excitati sunt. Post multis annis elapsis yfitem fures fama & virtutibus iam dicti Engilberti excitati, eiusque vt opinor precibus compuncti, eum adierunt, & quia ipsi essent confisi, deinceps duxerunt vitam religiosam. Hoc factum mirabile, & alia quaedam, de quibus in sequentibus dicitur, ab alijs mihi relata, & vtrum nam vera essent à me interrogatus, ita gesta fuisse simpliciter testatus est.] hæc Cæsarius frequenter sane fures magica vtuntur, vt lateant. In Flandria occidentali, haud procul Balliolo, superioribus annis fur vnus prehensus fuit, & apud eum repetitus truncus pes patibulati, quoad huiusmodi soporiferum lumen abutebatur articulis in censis. In Leodiensis ditionis oppido Huyo (vt quidam) vel Dinanto (vt alij) noctu ad diuersori-

A um venere duo, qui se à via admodum scissos simulabant, cœna sumpta negant se cubitum aliò ituros, sed importune admodum perucaci instantia tandem abs caupone impetrant, vt liceat ad ignem in culina somnum capere.

B Interea ancilla domus, cui non satis peregrini isti placebant, clanculum per foramen quoddam peruigil conspicit, quid acturi. Noctē intempesta, videt è marsupio manum abscessam mortui depromere, & digitos inuigere, tum ad motos igni incendere. omnes lumen recipere, vno excepto. id vero magi mirari insolitum. sapius ergo tentant & flammæ admovent: frustra semper. Tum eorum vnus, quid tum (ait) si vnus duntaxat in domo vigilat? & affixa ad caminum manu, quatuor digitis velut candelis obscura flamma colluctantibus, domo egressi, noto sibilo socios aduocant ad prædam. Puella subsequitur, egredientes, & domo, ianua reuoluta, excludit. inde irrupit in herilem thalamum. inuenit omnes altum adeo stertere, vt nulla vi (nam in medium cubiculi de lecto detraxerat & protraxerat) potuerint euigilare. Interea fures per fenestram quandam se dirigebant in domum, occurrit illa, & scallis deturbat. Instant tamen & alia moluntur ingressum. hæc luminis memor, & suspitione hanc esse soporis domesticorum causam, omnes digitos extulisset, vt lux e mortua, dormientes experrecti, ad clauorem accurrunt, & denique protelant manifestarios. Post aliquot dies capti, facinus confessi fuere. Quid mirum ergo, si sagæ noctu irrepant ad cunas intantulorum, & aliorum, quos sunt perditum? Petr. Binsfeld. cent. in tit.

C

D

E

(de malefic. & mathemat. ad lib. 4. in fin. sic scribit, Reulit idem Ioannes Cuno de Rouer, cum Anna mater eius & alia dua saga conuenissent, vt de nocte virum quendam zelosum persecutorem maleficorum maleficio conficerent. Magisterulus pracedens fenestras & ianuas aperuit. Ipse autem Ioannes Cuno pro comite à matre & alijs adductus fuit, vt candelam ardentem, qua non naturali, sed arte diabolica confecta erat (ipso Ioann. Cuno pro proprijs scriptis sic distinguente) teneret. Venientibus autem eius in cameram maleficiandi in ciuitatem Treuirensis, cum maleficiandus pro more bonorum Christianorum se signo crucis & pijs exercitijs, antequam se quieti traderet, munuisset, nihil efficere potuerunt, sed re infecta reclusis ianuis reuolare debuerunt. Vir autem bonus cui nocere voluerunt, adhuc viuit Deigratia, & tam diu viuet, quamdiu Deo placuerit.

Mater dicti Cunonis, cum & ipsa examinaretur super articulo propositis, eodem modo confessa est, sicut filius in hoc puncto. Qui superioris ordinis sunt Necromantici maleficiarij, nihil habent necesse hanc candelam sibi preluere, sufficit in remoto aliquo loco accensam defixerint.

Manifestum hoc in sequenti narratione, accepta à viris fide dignis, digna quæ sciatur, nam diuinæ quoque vltionis addit exemplum. Abstinebo loci, & ordinis, & personarum nominibus, ne quis saga nare in Hispania, vbi res vere gesta, in cubile veritatis & personarum notitiam peruadat. Ibi quadam in vrbe magni nominis concionator, qui cum alijs predicaret, ipse reprobus vel factus vel permanit, familiaris erat cuidam viro nobili, cui formosula vxor, sed casta matrona, hanc cepit hircus ille efflicim deperire: nec diu ignem sinu fouit occultum, ape-

A rit animum, & mulieri flagitium nititur suadere.

B Illa certa tuendæ castitatis, sedulo conatur ad sanio rem mentem reuocare à dementia. Sed erat oleum camino addere. vt Naphtam accensam vehementius aqua iniecta exasperat, vt glificat incendium: sic admonitiones hunc vltro inflammabant. Nec desijt vr gere, donec pertæsa molestiam, statuit vlcifici nebulonem, rem totam pandit marito, quem non minus, quam Atridas talis dolor vrebatur, eius iussu vxor tempus addidit; venit nox optata male amanti.

C Maritus cum aliquot famulis egregie armatus erat in propinquo conclauis, familiarem hunc haud familiariter excepturus. operiebatur ad ventum matrona. Tandem en tibi sæculari habitu, accinctum gladio & pugione, deducentem illam, audacter sublequitur, & postquam consedisset veterem cantilenam iterat. mulier refutat, & negat, vt solita, fecerant, audaciorem tenebræ nocturnæ mœchū, & vim parat, vis vi repellitur: tandem verita mulier, exclamat, & conditum marito signum contenta voce tollit. Surdo (quod aiunt) fabulam, nec maritus, nec quisquam accurrit. Quid ageret? fugeret? tenebatur brachijs fortioribus consentiret? mors probro & peccato potior honestati. vngues ergo & dentes, arma stringit muliebria, & faciem deformat: sed præ furore hæc ille vix sentiebat. Gladium deposuerat, dorso pugiunculus hærebat: vt aduertit matrona, inter luctandum manu eum eripit à tergo, & stricto mucrone perforat aduersarium, & vita priuat. collabitur cadauer. victrix, vix sui cõpos, accurrit in cõclauis, vbi maritū abdiderat: inuenit illū & famulos omnes mor-

tuis,

tuis, quam viuis similiores, clamat, vellicat, trahat, nihil non agit, vt expergefaciat. at illi, consopiti manebant. suspicata (quod erat) maleficio id fieri, & videns sibi in seip[s]a spes omnes locatas, cadauer domo effert, & in plateam abijcit cum gladio, & cruento pugione.

Interea dum ibi iacet, circitores nocturni in cadauer incidunt, ferunt in carcerem, facie lota, etsi non facile, tamen agnoscitur concionator. Prætor seu (vt vocant *Corregidor*) prudentia pollet: silentio imperato præsentibus, summo mane adit, cænobium, euocat Priorem, ait se de re maximi momenti cum ipso coram tota familia agere optare: iubeat omnes ad vnum in Capituli locum conuenire. facit Prior. cōuenere viui omnes, nam mortuus ille solus deerat. Prætor (ait) videri sibi aliquem deesse, re animaduersa Prior, vere (inquam) omnes adlunt, excepto tali: & nominabat) qui fors nunc se ad proximam parat concionē. Ipse quoque subdit ille, vocetur: mora haud longa futura. currunt nonnulli, vt vocent: cubiculo clauso, pultant ostium, nemo respondet. It ergo cum Priore ipse Prætor, & ianuam vi referant. nemo erat in cella, dum taxat fax ardens & obscurum lucens, defixa erat in camino. Mirari omnes, & stupere. Tum Prætor Priori & conuentui narrat. vbi & quale, inuentum cadauer: Et dum illud auferunt è carcere, vt prophana sepultura (quam S.S. *asini sepulturam* vocat) merito tradatur: ecce tibi nobilis ille cum vxore, & rem omnem narrant, conferuntur momenta temporis: reperiuntur euigilasse, quo fax exstincta. Sic & perfidia hypocrite detestatione omnium, & mulieris castitas atque fortitudo laudibus totius vicinæ celebrata: non fa-

A cile ex illic habitantium memoria delebitur.

Ex Remigio, nunc addam quædam, quibus hæc explicentur confirmanturque: Scribit ad Soporiferum fascinum friges vsurpare cadauer ab oratione egestum, resecto inde vna cum humero, costisque continentibus dextro brachio, in vsum luminis: & ardere eius membri extremos digitos flamma

B sulphurea ac violacea, tantisper dum perficiant quod cœpere: & hac flamma exstincta tam integros & illibatos manere digitos, quam si lumini fomitem nullum præbuisent, idque confesos maleficos Gueringæ 14 Kal. Ianua. 1589. Sic Remig. libro secundo. capite tertio & idem confirmat capite quarto. cum docet, solere prius ex cadaueris illius abortiui vnguine, de

C membris elixis parato, quam personam consopire volunt, probe inungere, Vergauilla X. Kal. Febr. Margareta Luodman, in iudicio agnouit inter scelera hæc quoque: *Se nocte quadam N. ades fuisse ingressam eo animo, vt somno sopiti faucibus venenum infunderet. idque incaptum quin persiceretur parum abfuisse: ita in procliu videbantur esse omnia. Sed* (malum) contra quam putabant excitatum illum fuisse à somno: adeo vt, re infecta, cum

D facinoris socijs ipsa se in fugam dare cogeretur: confectante interim illo, manu armata, ac tandem cum assequi non posset, minas ferocius intrent. Ea igitur de re ad ampliorē cognitionem interrogatus ipse, N. testis omnem, vt illam saga prænarrauerat, certis discretisque verbis recensuit: videlicet appetitum se, sicuti dictum est, veneno: hocque vnum illis, ne præberent fuisse impedimento, quod forte experrectus (nondum enim illarum vngume delibutus fuerat) se crucis simbolo atque oratione Domini

E contra tantum discrimen atque pe-

riculam minuisse; verumque illud omnino esse, quod illas cum telo multum via esset prosecurus, nec tamen assecutus. Et postea: Fere omnes criminis rei deprehensi, in Germania qua est ditioris Lotharingica, asseuerant concorditer, eam sibi à demonibus (modo ipsi per aliquot annos fuerint operati) penetrandarum aditum facultatem esse tributam: ut scilicet per quasvis angustias nullo negotio viam sibi faciant, in mures, feles, locustas, & alia huiusmodi pusilla animalia, prout vsus postulat, contracti atque imminuti: intromissoque denuo priori forma restitui, si velint: ac tum commodum incipium peragere, quale superius est declaratum, scilicet illimendo eo primum per artus omnes, cui moliantur interitum, ne euigilet: tum firmiter ac valide os ei diducendo. ne potionem agitatione excludat: tandem venenum fatu illi: ingerendo admota lucerna, qua sulphurea flamma euomat.]

QVÆSTIO III.

De amatorio maleficio.

Hήλιπα, receptissimum nomen, rarius ἀγώγικα, apud Epiphanium, & Charitesia, apud Irenæum Latine, ita vocant quicquid dicitur, fit, daturve eo fine ut in amorem quis, Venerisque furias pertrahatur. plurima huiusmodi philtra veteres nobis commemorarunt, ut in veteribus Glossis regularia, quod super regulis adolerent philtra Ioui stygiali, hoc est Plutoni, qui Numen illicium ad amorem putabatur, & hæc sacra stygialia, & Cocytia dicta, Virgilius in 4. Æneid. de Didone:

Sacra Ioui stygio, qua rite incepta parant. Cocytiorum mentio apud Ho-

A ratium in Epos. vbi Porphyrio dicit Cupidinis sacrum, non quod eo veneris filius inuocaretur, subdit enim dicta quod inferis Dijs à veneficis fierent, sed quia sacrum amatorium. Multa simul complexus, apud Apuleium. Apol. 1. Lenius poeta,

*Philtra omnia undiq; eruant,
Antipathes illud quaritur,
Trochili, iunges, tæniæ,
Radix, herba, surculi,
Ipsiplices, bitortile,
Himnientium dulcedines.*

B
C
D
E
vbi Ipsiplices, ut est in Glossarijs, ἀρόπληα φάλα, in Festo dicitur Ipsulices bractea in virilem & muliebrem speciem efficit, quæ & Subfles eidem dicta. Agnouerunt has & alij poeta, nam de his simulacris amatorum est illud in 4. Virgilij, Effigiemque (Æneæ) toro locat. Theocr. & Virgil. Pharmaceut: Iung. m. quam Langius ait à Germanis vocari. VVindals. VVasserth, Kuerdrommel: Latini Frutillam vocant: Hippomanes, laudant idem Theoc. Virg. Propertius: Remoram, & Sappen, Aristoteles, rana quoddam oscillum, Plinius. b Astiriten lapidem ex Æsopo, Hefichius Illustrius: sagittas ex hostili corpore Archelaus: Thallum seu termitem oliuæ valerius in Cyri, alia multa Lucianus in Dial. Bacchid. & Melitta. & ex recentioribus Martil. Ficin. l. 13. Theol. Platonica, Pomponatius de Incant. c. 8. & Cælius Calcagninus integro opere, de Amatoria Magia. Veteribus his videtur communis error, etiam nolentes huiusmodi philtris in amorem pellici posse: quem errorem mox discutiemus. Prius videamus maleficia hoc in genere nostri æui: quæ nobis, omnium optime & exactissime, Grill

scriptor